

ГАНЄСВА Є. В., студентка

Науковий керівник – СОЛОВЙОВА Л. М., канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛКУВАННЯ СОБАК ЗА ДИРОФІЛЯРІОЗУ

За дирофіляріозу собак спостерігається постійний кашель, пригнічення, зниження апетиту та втрату ваги, шуми при аускультатії серця, слабкий пульс, в мазці крові – мікрофілярії. Схема лікування із застосуванням мілпразону виявилася ефективною.

Ключові слова: *Dirofilaria immitis*, дирофіляріоз собак, діагностичні дослідження, лікувальні заходи, мільбеміцину оксим.

Дирофілярії – збудники легенево–серцевого дирофіляріозу у собак, які є біогельмінтами. Проміжними господарями є комарі [1, с. 162; 2, с. 12; 3, с. 303]. Самки дирофілярій народжують личинок–мікрофілярій, вони потрапляють в кровяне русло, а потім при кровосанні їх заковтують комарі [4, с. 22; 5, с. 127]. Дирофіляріоз знижує імунітет. Тому треба розробляти методи боротьби з гельмінтозним захворюванням та профілактики, що необхідно для захисту здоров'я тварин.

Актуальність обраної теми пояснюється широким розповсюдженням гельмінтозу–дирофіляріозу у собак різних порід та віку.

Метою роботи було вивчити діагностику та з'ясувати ефективність застосованої терапевтичної схеми за дирофіляріозу собак у лікувально–діагностичному ветеринарній клініці «Білий Клик» м. Київ. Матеріалом для дослідження була хвора на дирофіляріоз собака – пацієнт клініки «Білий Клик» м. Київ.

При виконанні роботи ми використали наступні методи досліджень: клінічний (проводили огляд тварини), епізоотологічний (збирали анамнез) та лабораторний (досліджували мазок крові на мікрофілярії).

Нами був проведений відбір венозної крові та дослідження методом товстої краплі на предметному скельці, що накривали покривним.

Результати досліджень. Дослідною твариною була собака породи Вівчарка, сука, кличка Міра, вік 3 роки 8 місяців, вага 20,4 кг. Тварина утримувалася в квартирі, вигулювали в парку. Діагноз ставили комплексно на основі клінічних ознак, епізоотологічних даних, а також лабораторного дослідження крові. Вивчаючи клінічний стан собаки, хворої на дирофіляріоз, ми встановили що вона пригнічена, має легкий сухий кашель, задишку, також аритмію, утруднене дихання, відмовляється від корму, відмічали втрату ваги, температура тіла тварини становила +38,7 °С.

При дослідженні краплі крові в полі зору мікроскопа було знайдено рухливі мікрофілярії.

Далі ми застосували розроблену схему лікування за дирофіляріозу собак.

Етіотропне лікування включало застосування перорально мілпразону в дозі 1 таблетка на 2 тижні. Даний препарат вміщує в своєму складі наступні діючі речовини: мільбеміцину оксим – 2,5 мг, празиквантел – 25 мг та допоміжні речовини.

Крім того, внутрішньо ми задавали доксициклін у дозі 100 мг, по 1 капсулі 2 рази на день 15 днів поспіль. Також у схему лікування ми включили препарати патогенетичної терапії: гепатопротектори, вітамінні препарати. Ми використали гепатопротектор – гептрал. Даний препарат містить у своєму складі такі діючі речовини як адеметіоніну 1,4-

бугандісульфонат – 760 мг. Застосували гептрал внутрішньо по 2 таблетки вдень. Також вводили внутрішньом'язово інтравіту дози 4мл.

Через 15 днів від початку лікування при лабораторному дослідженні нами не було знайдено мікрофілярій у полі зору мікроскопа.

Відновлення фізіологічного клінічного стану собак, хворих на дирофіляріоз, та відсутність мікрофілярій у крові свідчили про те, що терапевтична схема виявилася ефективною за даного захворювання.

Висновки. 1. Клінічно у хворої на дирофіляріоз собаки спостерігали відмову від корму, схуднення, зменшення активності, кашель, порушення роботи серця.

2. Застосована схема лікування із використанням мілпразону в комплексі з патогенетичною терапією виявилася ефективною, оскільки призвела до одужання собак.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Паразитарні та інфекційні хвороби м'ясоїдних тварин /Ю. Ю. Довгій та ін. 2-ге вид., пер. і доп. Житомир: Полісся, 2016. С. 162–172.
2. Соловійова Л.М., Артеменко Л.П., Антіпов А.А., Бахур Т.І. Дирофіляріоз: навчальний посібник. Біла Церква: ТОВ „Білоцерківдрук”, 2018. 56 с.
3. Serological cross-reactivity of three commercial in-house immunoassays for detection of *Dirofilaria immitis* antigens with *Spirocerca lupi* in dogs with benign esophageal spirocercosis / I. Aroch et al. *Veterinary parasitology*. 2015. Vol. 211. P. 303–305.
4. Пустовит Р. В. Дирофіляриоз. Один из ужасов нашего времени. Здоров'я тварин і ліки. 2009. N 2. С. 22–23.
5. Soloviova L. N. Prevalence, clinical signs and treatment of *Dirofilaria immitis* dogs. Збірник матеріалів XVI міжнародної наук.-прак. конф. профес.-виклад. складу, аспірантів і студентів «Актуальні проблеми ветеринарної медицини». Київ, НУБіП. 2017, 19–20 квітня. С. 127.

УДК 622:616.95.429.1:636.7

ЖІНЧЕНКО В.О., магістрант

Науковий керівник – **СОЛОВІЙОВА Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕМОДЕКОЗ СОБАК, ПОШИРЕННЯ ТА ДІАГНОСТИКА

За даними ветеринарної клініки «Білий Клик» м.Київ, ми відмітили, що демодекоз складав 11,6 % від усіх інвазійних хвороб собак, серед арахнозів – 23,3%. Найбільше випадків демодекозу було навесні. Частіше хворіли собаки у віці до півтора року та чистопорідні.

Ключові слова: демодекоз собак, демодекозні кліщі, епізоотологічна ситуація, пік інвазії, комплексна діагностика.

Питома величина демодекозу, за даними дослідників, серед захворювань шкіри, становить від 18,0 % до 21,3 %. Ураження, як правило, часто мають асоційований характер із вторинною бактеріальною мікрофлорою (17,3 %), рідше – з умовно-патогенними грибами (0,34 %), або їхньому комплексному одночасному сполученні (2,4 %) випадків. У вигляді моноінвазії хвороба зустрічалася лише в 1,2 % випадків. У собак захворювання шкіри паразитарної етіології становлять біля 12 %, а якщо диференціювати залежно від породи, то від 1,3 % до 19,4 %. Захворюваність серед метисів складала 4,2 %, а серед чистопорідних собак, наприклад, німецьких вівчарок – 25 %. Арахнозами, в тому числі і демодекозом, тварини хворіють переважно в зимово-весняний період (58 %) [1, с. 30; 2, с. 276; 3, с. 23].